

YKSITOISTA

Taulukko helpottaa aineen koostumuksen, aspektien suhteiden, seitsemän tyypin ja departementin analyysia.

1	1	2	3
2	1	2	3
3	1	2	3
4	1	2	3
5	1	2	3
6	1	2	3
7	1	2	3

1 = tahdonaspekti (liikeaspekti)
2 = tajunnanaspekti
3 = aineaspekti

11.1 Kaikki on energiaa

¹Eräs tärkeimmistä hylozoiikan opettamista asioista on, että kaikki on energiaa. Kaikki on ainetta. Kaikki aine on liikkeessä. Ja aine liikkeessä on sama kuin energia.

²Elämme suunnattomassa yhdessä vaikuttavien energioiden meressä. Energiat ovat korkeampaa tai alemmaa laatua. Energiat ovat inhimillisellä järjellä käsitettäviä tai sille käsittämättömiä. Energioita syntyy ihmisen läheisyydessä tai niitä tulee hänelle suunnattomien etäisyyksien päästä. Energiat edustavat psykologisia tyyppisiä – ihmiselle mahdollisia tai mahdottomia – sillä kaikki on myös elävää elämää, olentoja kehityksen eri asteilla. Energiat ovat lyhytaikaisia tai suhteellisen pitkäikäisiä. Energiat ovat syklisiä, palautuvat rytmeissä, jotka voimme laskea ja siten ennustaa; tai ne esiintyvät ennakoimatta ja odottamatta. Vain korkeimman eli seitsemännen jumaluuskunnan yksilöillä on täydellistä tietoa kosmoksen kaikista energioista ja vain heillä on kyky hallita ne kaikki.

³Ihmiskunnan tietämättömyyttä olemassaolon energia- eli liikeaspektin suhteen todistaa se, että näemme kaiken – luonnon, ihmisen, yhteiskunnan – staattisina, mekaanisina, yksinomaan aineellisina asioina emmekä dynaamisina, elävinä energiailmiöinä.

⁴Monet inhimilliset ongelmat, niin elämän kuin tiedon ongelmat, ovat lopullisesti ratkaistavissa vasta sitten kun oivallus ”kaikki on energiaa” on ihmisten keskuudessa yleinen. Muutamia esimerkkejä:

⁵Ihmisiä, eläimiä ja kasveja pidetään yhä vielä yksinomaan fyysisinä ainemöykkyinä, kemiallisina robotteina. Mutta vain korkeampi energia voi antaa kemialle elämän. Kun tämä elämänenergia vetäytyy tilapäisesti organismista, on organismi tajuton. Jos se vetäytyy pois lopullisesti, organismi kuolee. Kemia pysyy kuitenkin samana myös kuolinhetkellä, joten se on epäolennaista. Materialismi ei voi ratkaista elämän ja kuoleman mystereitä.

⁶Kaikessa esiintyy pyrkimys tarkoituksenmukaisuuteen, tarkoitukseen, sopusointuun olemuksessa ja ulkomaailman kanssa. Organismissa tämä pyrkimys ilmenee terveytenä ja kauneutena. Tämä on aina organismin omia energioita korkeampien energioiden vaikutusta. Mitä korkeampia energiit ovat, sitä suurempi määrä tarkoituksenmukaisuutta, sitä suurempi sopusointu kaikkeuden kanssa. Terveys on häiritsemätöntä sopusointua, kausaalienergioiden esteetöntä vaikutusta organismissa eetteriverhon kautta. Sairaus on tukos jossakin välillä olevista verhoista: mentaali-, emotionaali- tai eetteriverhossa. Kun lääkärit alkavat ymmärtää tämän, on lääkintätaito kokeva suurimman tähänastisen vallankumouksensa.

⁷Jokainen teko on energiaa, syy, joka vääjäämättä vaikuttaa. Olennaista tässä on ymmärtää fyysisistä toimintaa edeltävät ajatukset, tunteet, niiden laatu. Alhaiset ajatukset ja tunteet, vihamieliset ja itsekkäät, purkautuvat toisia olentoja loukkaaviksi toiminnoiksi. Fyysiset teot ovat ehkä ohimeneviä. Mutta niiden taustalla olevat tajunnalliset energiit elävät kauan, hakeutuvat alullepanijastaan pitkille radoille, mutta palaavat ennemmin tai myöhemmin takaisin ja lyövät häntä samalla teholla.

⁸Ihmisten elämässä kaikki pyörii rahan ympärillä, rahan, jota he pitävät jonakin aineellisena. Mutta raha on ennen kaikkea energiaa, vaikka karkeinta lajia. Ja energian täytyy virrata vuolaana, jos sen tarkoitus on saada aikaan elämää, terveyttä ja hyvinvointia. Kun energiit jumiutuvat organismiin, jakautuvat epätasaisesti, saa osa elimiä liian vähän energiaa ja toiset liian paljon, ja tästä syntyy sairaus, joka kohtaa koko järjestelmää. Kun rahaksi kutsuttu energia ei saa virrata vapaasti yhteiskunnassa, syntyy sairauksia yhteiskuntakehossa. Harvojen hyvinvointi kasvaa vauhdilla, kun taas monien tilanne huononee entisestään. Sairausten karkottamispyrkimys kehittää organismissa kuumekriisin ja yhteiskunnassa jotakin samankaltaista: sosiaalisen vallankumouksen. Tämä johtaa kaikkien kriisien tavoin kuolemaan tai tervehtymiseen.

⁹Kun rahan energiapuoli tulee yleisemmin oivalletuksi, huolehtivat ihmiset myös tarkemmin siitä, mihin rahansa panevat. Se on heidän ensimmäinen tilaisuutensa ymmärtää

energioiden laadun kohottamisen eli jalostamisen esoteerista periaatetta. Kun rahaa käytetään hyviin, evoluutiota ja ykseyttä edistäviin tarkoituksiin, kohoaa energioiden laatu, millä on jalostava vaikutus koko rahavirtaan ja siten myös koko yhteiskuntaan. Kun ihmiset ymmärtävät, että energian on saatava virrata eikä seisoa paikoillaan, he tulevat poistamaan kaiken rahan sitomista ja jumiutumista suosivan, ennen kaikkea koron, joka on suuri yhteiskunnallinen pahe.

¹⁰Tehkäämme yhteenveto: Kun ihmiset huomaavat, että kaikella on energia-aspekti, he saavat tähänastiset tärkeimmät oivalluksensa. Kun he kerran ymmärtävät, mitä energia on, oivaltavat energioiden suunnattoman moninaisuuden, he tulevat huomaamaan, mitä laatu on: korkeampaa ja alemmaa, rakentavaa ja hajottavaa, ihanteellista ja arkipäiväistä. Siten korkeamman, kauniin, hyvän, totuudellisen, sopusointua luovan tavoittelu tulee ensimmäistä kertaa tietoisiksi ihmiskunnan historiassa. Yksilön nykyinen tiedostamaton pyrkimys olla toisten kaltainen korvautuu silloin tietoisella täydellisyyden tavoittelulla.

11.2 Seitsemän perustyyppiä

¹Kautta aikain eksoteeriset tutkijat ovat pohtineet molempia ”pyhiä lukuja”, kolmea ja seitsemää, pysyvään tulokseen pääsemättä. Näin täytyy olla, koska vain esoteriikka voi selittää sellaista, minkä syy on fyysistä maailmaa korkeammassa maailmassa. Itse asiassa luvut kolme ja seitsemän ovat koko olemassaolon perusta. Luvut kolme ja seitsemän ovat sen tähden myös esoteerisen tiedon avaimet.

²Luvun kolme perusta on kolmessa aspektissa – liike, tajunta ja aine. Seitsenluku johtuu siitä, että nämä alkuperäiset kolme aspektia on voitu liittää yhteen korkeintaan seitsemällä eri tavalla (katso taulukko luvun 11 alussa!). Nämä seitsemän mahdollista yhdistelmää ovat seitsemän perustyyppin syyt. Näitä seitsemää tyyppiä kutsutaan myös seitsemäksi säteeksi, departementiksi eli temperamentiksi.

³Seitsemän perustyyppin alkuperä on seitsemässä korkeimmassa kosmisessa maailmassa 1-7. Nämä seitsemän maailmaa ovat kosminen pohjapiirustus kaikelle alemmalle manifestaatiolle, joka on kuusi maailmojen sarjaa 8-14, 15-21, 22-28, 29-35, 36-42, 43-49.

⁴Tässä yhteydessä on välttämätöntä opiskella ja alkaa ymmärtää kahta periaatetta: analogia- ja alasmitoitusperiaate.

⁵Analogia merkitsee samankaltaista toistoa: että jokaisen kuuden alemman sarjan ensimmäinen maailma eli tyyppi käy parhaiten yksin tai on parhaiten sopusoinnussa korkeimman sarjan ensimmäisen maailman eli tyyppin kanssa. Jotakin maailmalle 1 ominaisesta löytyy maailmoista 8, 15, 22, 29, 36 ja 43. Jotakin maailmalle 7 omaleimaisesta on myös maailmoissa 14, 21, 28, 35, 42 ja 49. Ja niin edelleen.

⁶Alasmitoitus merkitsee, että analogia, toisto, ei voi koskaan olla täsmällinen, vaan että jokainen alempi sarja merkitsee lisäpoikkeamaa peruskaavasta, sen vallan ja selkeyden vähentymistä sarja sarjalta. Tämä huononeminen, laadun heikkeneminen, on erityisen tuntuva liike- ja tajunta-aspektissa. Vaikka toisinnot huononevat jokaisen alemman seitsensarjan myötä, analogiaperiaate aiheuttaa kumminkin, että alempien sarjojen olosuhteiden perusteella voidaan vetää ainakin mielenkiintoisia analogioita korkeammista maailmoista.

⁷Niinpä neljä paritonta tyyppiä 1, 3, 5, 7 ilmentävät enemmän olemassaolon objektiivista puolta, kolme parillista 2, 4, 6 sen subjektiivista puolta.

⁸Huomioimatta mahdollisuuksiamme ymmärtää analogian tai alasmitoituksen lakeja ovat kosmiset tyypit maailmoissa 1-42 pääosiltaan käsittämättömiä neljännen ja viidennen luomakunnan yksilöille.

⁹Niin kauan kuin olemme ihmisiä voimme korkeintaan alkaa tajuta essentiaalimaailman todellisuutta ja neljää alemmaa aurinkokuntatyyppiä 4-7. Viidennen luomakunnan yksilöt pyrkivät ymmärtämään koko aurinkokunnalle yhteistä submanifestaalimaailmaa (maailmaa 44) ja kuutta aurinkokuntatyyppiä 2-7. Me emme voi tajuta, mitä todellisuus tämän lisäksi on,

kuinka nuo kolme aspektia ilmenevät korkeammassa maailmoissa, korkeampien tyyppien kautta. Olemme saaneet tietää, että ainetta, tajuntaa ja liikettä on kaikessa korkeammassa todellisuudessa, mutta että niiden ilmenemistavat poikkeavat niin suuresti kaikesta kokemastamme, ettemme voisi niitä ymmärtää. Seuraavat tiedot riittäkööt.

¹⁰Emotionaalimaailman korkeammilla alueilla (48:2,3) aine ilmenee pikemminkin valona kuin jonakin substantiaalisena. Tämä valoteho voimistuu jokaisen korkeamman maailman myötä. Jo mentaalimaailman aine loistaa auringon tavoin ja sokaisee valmistautumattomat. Intuiot (47:1-3) eivät muodosta ajatusmuotoja, vaan ovat objektiivisesti nähden salamailmiöitä. Essentiaalimaailmasta (46) lähtien aine ei enää merkitse muuta kuin tajunnan ja liikkeen välttämätöntä perustaa.

¹¹Jo essentiaalimaailmassa tajunnan luonne on kokonaan toisenlainen ja ilmentää tajuntaa, järkeä, rakkautta, älyä jne. toisella tavalla kuin ne ilmenevät meidän maailmassamme, joten kaikki meidän inhimilliset tietämättömyyskäsitteemme epäonnistuvat sen selittämisessä. Kuinka voisi olla toisin todellisuudessa, jossa kaikki vastakohtaisuus toisiin kanssaelentoihin on lakannut ja kaikkien ykseys on ainoa todellisuus?

¹²Superessentiaalimaailmasta (45) lähtien tahtoaspekti voimistuu yhä enemmän jokaisen korkeamman maailman myötä. Jo submanifestaalimaailmassa (44) yksilöt käsittävät tahdon olennaisena todellisuutena, tahdon, joka on kyky tehdä hyvää kokonaisuudelle. Kaikki tajunta alistuu tähän tahtoon, on sen välikappale.

¹³Ihmisen todellisuudessa seitsemän tyyppiä ilmenevät etupäässä:

- 1 ”tahtona”, valtana, politiikkana
- 2 rakkaus-viisautena, ykseyden pyrkimyksenä
- 3 aktiivisena älynä, filosofiana
- 4 sopusointuna ristiriidan kautta, taiteena
- 5 metodiikkana, järjestelmällisyytenä, tieteenä, tekniikkana
- 6 idealismina, antaumuksena, uskontona
- 7 organisaationa, seremoniana, rituaalina

¹⁴Nämä seitsemän tyyppiä esiintyvät kaikissa asioissa, niin että jokainen yksilö, jokainen kollektiivi, jokainen aurinkokunta, jokainen planeetta, jokainen verho eli aggregaatti, jokainen verhon keskus ilmentää jotakin seitsemästä tyypistä voimakkaammin kuin kuutta muuta, jotka kuitenkin ovat mukana. Johonkin tyyppiin kuuluminen tarkoittaa että tyyppi hallitsee, ei että se sulkee pois kuusi muuta.

¹⁵Monadit on joskus tuotu kosmukseen, manifestaatioon, jonkin seitsemän korkeimman kosmisen maailman (1-7) kautta. Tämä on alusta alkaen leimannut niitä, niin että jokainen monadi kuuluu alkuaan johonkin seitsemästä tyypistä. Mutta tyyppiin kuuluminen ei ole lopullinen. Evoluution kuluessa yksilö saa eri verhoissaan tilaisuuden hankkia kaikkien tyyppien ominaisuuksia. Tämä on välttämätöntä, jotta hän voisi hankkia sen kaikinpuolisuuden, mikä on kaikkien lopullinen kohtalo. Hän saa myös itse ratkaista, mitä tyyppiä hän lopullisesti tahtoo edustaa.

¹⁶Tässä yhteydessä ei saa kuitenkaan unohtaa, että jokainen asia, jokainen olento on jotakin ainutlaatuista, omaa katoamattoman omalaadun ja edustaa sen tähden tyyppiään omalla yksilöllisellä tavallaan, jota kukaan toinen ei voi toisintaa tai korvata. Tämä tosiasia tekee selväksi, miksi on tarpeellista yrittää ymmärtää jokaisen olennon omalaatua, suvaita ja myös kunnioittaa sitä. Vain tietämätön tavoittelee yhdenmukaistamista, samanlaista näkemystä ja pyrkimystä.

11.3 Seitsemän perusenergiaa

¹Mikään energia ei ole ilman ainetta tai vapaa aineesta. Kaikki energiat ovat aineellisia. Kosmoksen kaikkien energioiden aineellinen perusta on monadit, ikiatomit. Ikiatomien seitsemän alkuperäistä yhdistelmää eivät ole vain seitsemän tajuntatyyppin, vaan myös seitsemän energiatyyppin perusta.

²Nämä seitsemän tajuntatyyppiä samoin kuin energiatyyppit alasmitoitetaan jokaisen alemman seitsensarjan myötä. Ensimmäinen perusenergia pääsee parhaiten oikeuksiinsa – joskin yhä heikentyneempänä – maailmoissa 8, 15, 22, 29, 36 ja 43. Toinen perusenergia seuraa vähimmän vastuksen lakia asteittaisessa alasmitoituksessaan maailmojen 9, 16, 23, 30, 37 ja 44 halki.

³Kun perusenergiat saavuttavat seitsemän alinta maailmaa, aurinkokunnan maailmat 43–49, huolehtivat aurinkokuntien hallitukset niistä ja alasmitoittavat niitä edelleen. Jokaisessa aurinkokunnan seitsemässä atomimaailmassa energiat erilaistuvat kuudeksi molekylaarienergiaksi. Jokainen aurinkokunta planeettoineen on kaikkien näiden energioiden laajalle haarautunut jakeluverkosto.

⁴Kosmiset energiat (1–42) toimivat yhtäjaksoisesti. Mutta aurinkokuntien alasmitoitettut energiat (43–49) toimivat jaksoittain. Tämä ilmentää lakia, joka saa aurinkokuntien kaiken toiminnan etenemään säännöllisesti palaavina kausina eli sykleinä, joissa aktiivisuus ja passiivisuus, päivä ja yö, työ ja lepo vaihtelevat.

⁵Jotta elämää lainkaan voisi esiintyä ja jotta se ylipäättään voisi kehittyä näissä seitsemässä alemmassa, suhteellisen hitaan aineen maailmassa, täytyy eri elämää ylläpitävien energioiden jatkuvasti vaihtua. Yhtäjaksoinen energianvaihto turvaa itse elämän tasapainon.

⁶Tämä on yksinkertaisinta todeta fyysisessä maailmassa. Jännitys ja rentoutuminen, työ ja lepo ovat yhtä tarpeellisia ihmisen terveydelle ja hyvinvoinnille. Liika lepo on kuitenkin tarpeetonta, se voidaan menestyksellisesti korvata työn vaihdolla.

⁷Toinen esimerkki on organismin elinvoima. Tämä muodostuu viidestä eri energiasta, jotka vaikuttavat kukin vuorotellen 24 minuutin väliajoin ja palaavat siten jaksokkaasti joka toinen tunti. Hylozoiikassa näitä viittä energiaa kutsutaan saturnus-, merkurius- mars-, jupiter- ja venusenergioiksi.

⁸Nämä seitsemän perusenergiaa ilmenevät kaikissa maailmoissa, kaikenlaisissa aineyhdistelmissä, verhoissa, olennoissa. Selvin merkki niiden läsnäolosta on jokaisen ihmisen eetteriverhossa, emotionaaliverhossa ja mentaaliverhossa olevat seitsemän energiakeskusta. Ja nyt olemme saapuneet alimpiin maailmoihin, joissa nämä energiat ovat kyllin alasmitoituneet, jotta voisimme niitä ymmärtää. Kosmisten ja aurinkokunnallisten energioiden luonne on meille ihmisille pääosiltaan käsittämätön, vaikka tiettyjä analogioita voimme aina saada.

⁹Ihmisen seitsemän tärkeintä verhokeskusta ovat fyysis-eetterisen, emotionaalisen ja mentaalisen tajunnan ja aktiivisuuden elimiä. Lisäksi ne ovat kanavia, joiden läpi yhä korkeammanlaatuinen tajunta ja energia virtaavat. Ne ovat organismin eri elinten vastineita korkeammassa aineessa. Niiden sijainti omissa verhoissaan voidaan ilmoittaa myös suhteessa näihin elimiin.

¹⁰Päälaen keskus on niiden energioiden keskus, jotka mahdollistavat intuition, kausaalis-essentiaalisen oivalluksen ja ennen kaikkea kyvyn toteuttaa oivallus, se voima, joka sulattaa yhteen persoonallisuuden ristiriitaiset ainekset ja saa yksilön työskentelemään määrätietoisesti ja tehokkaasti hyvyyden palveluksessa. Sen ominaispiirre on ykseydentähtö. Se energiat ovat aina ensimmäistä päätyyppiä.

¹¹Sydänkeskus on niiden energioiden keskus, jotka mahdollistavat rakkauden, antaumuksen, ihailun, myötätunnon, ihanteellisuuden, itseuhrautuvaisuuden ja palvelun. Se ilmentää korkeampaa emotionaalista tajuntaa, joka toimii ennen kaikkea essentiaalisuuden

herättäjänä ja kantajana. Sen ominaispiirre on sydämen välitön ymmärtämys. Sen energiat ovat aina toista päätyyppiä.

¹²Solar-plexus-keskus on niiden voimien tyyssija, joiden pyrkimys on pidätellä ihmistä alemmassa emotionaalisuudessa, joka heilahtelee pelon ja rohkeuden, toivottomuuden ja toivon, itsevihan ja itserakkauden, sen illuusioiden, kiihkomielisyyden, psykismin ja mediumismin välillä. Sen ominaispiirre on sokeus. Sen energiat ovat aina kuudetta päätyyppiä.

¹³Neljää muuta pääkeskusta – peruskeskus (selkärangan tyvessä), sakraalikeskus (ristiselässä), kaulakeskus ja otsakeskus (silmien välissä) – ei voi yksiselitteisesti yhdistää omaan perustyyppiinsä kolmen aiemmin mainitun keskuksen tapaan. Nämä neljä vaihtavat nimittäin tyyppiä aina sitä mukaa kuin ihminen saavutta korkeampia kehitysasteita tai tarvitsee erityisiä kokemuksia.

¹⁴Yleisesti voidaan kuitenkin sanoa, että peruskeskuksella (neljäs tai seitsemäs tyyppi) ja sakraalikeskuksella (kolmas, viides tai seitsemäs tyyppi) on pelkästään fyysinen merkitys, edellisellä liikekeskuksena, jälkimmäisellä seksuaalikeskuksena. Kaulakeskus (kolmas ja viides tyyppi) ja otsakeskus (neljäs, viides tai seitsemäs) ovat alemman mentaalisuuden (47:6,7) ja vastaavasti korkeamman mentaalisuuden (47:4,5) tyyssijoita.

¹⁵Nämä hienoaineiset verhokeskukset tyyppienergioineen tekevät ihmisen siksi, mitä hän on, antavat hänelle paremmat tai huonommat edellytykset päästä oikeuksiinsa elämän eri aloilla. Verhokeskukset ovat organismin elimien syitä, ennen kaikkea umpirauhasten. Jonkin keskuksen häiriintynyt tai heikentynyt aktiivisuus voi ilmetä monella eri tavalla: sairautena, yliaktiivisuutena tai toimintavajauksena, luonteenmuutoksena jne.

¹⁶Nykyisellä yleisellä kehitysasteella keskivertoihmisen kolme pallean alapuolella olevaa keskusta ovat voimakkaasti aktivoituneet, mutta neljän pallean yläpuolella olevan keskuksen aktiivisuus on heikkoa. Sivilisaatioasteen älymystöllä vain kaulakeskus on voimakkaasti aktivoitunut. Evoluutio voidaan kuvata energiatermein tarkoituksenmukaisena energian siirtämisenä pallean alapuolella olevista keskuksista sen yläpuolella oleviin, nimittäin:

¹⁷Kun peruskeskuksen energiat ylettyvät pääläenkeskukseen, ihminen saa toivotun tasapainon mentaalisen oivalluksen ja fyysisen toiminnan välille. Useimmat oivaltavat yksilöt ovat nykyisin fyysisesti passiivisia ja useimmat fyysisesti aktiiviset vähän oivaltavia.

¹⁸Kun sakraalikeskuksen energiat ylettyvät kaulakeskukseen, ihmisestä voi tulla myös älyllisesti luova. Siihen saakka hän on ollut vain fyysis-seksuaalisesti luova. Ylevöittäminen on kykyä siirtää sakraalienergiat kaulakeskukseen, niin ettei seksuaalisuudelle jää voimaa tai huomiota. Tämä vapauttaa suurimman mahdollisen luomisvoiman, esimerkiksi taiteelliselle tai tieteelliselle työlle.

¹⁹Kun solarplexusenergiat saavat yhä kiinteämmän kosketuksen sydänkeskukseen siihen imeytyen, ihminen muuntaa itsekkään pyyteensä epäitsekkääksi lähimmäisenrakkaudeksi. Kun ihminen kokoaa kaikki solarplexusenergiansa sydänkeskukseen, mitkään vihanhyökkäykset eivät voi häntä haavoittaa ja hänestä tulee emotionaalinen nero, se, mitä ihmiset kutsuvat pyhimykseksi.

²⁰Kyllin voimakkaasti ei voi korostaa, että tässä evoluutioprosessissa liikkeelle paneva voima tulee ylitajunnasta. Sen kausaalisten ja essentiaalisten energioiden tulee aktivoida ja elvyttää korkeammat keskukset, niin että nämä vetävät alempien keskusten energiat luokseen. Tämän ylitajunnan ihminen aktivoi voittamalla itsekkyytensä, moninaiset pyyteensä, ja elämällä palvelevaa elämää. Mitään hyvää ei saavuta se, joka uskoo voivansa kulkea vastakkaista tietä: käsittelemällä eri keskuksia, mietiskelemällä niitä jne. Päinvastoin on olemassa suuri vaara, että hän vahingoittaa pahasti itseään sekä fyysisesti että psyykkisesti.

11.4 Triadit

¹Aiemmin tässä kirjassa on luonnollisesti annettu hyvin yksinkertaistettu kuva inhimillisestä evoluutiosta. Monet tärkeät tosiasiat on jätettävä mainitsematta tässä elämäntiedon alkuesittelyssä. Tässä luvussa ja useissa muissa jäljellä olevissa annetaan kuitenkin tärkeitä tietoja ihmisen olemuksesta, alkuperästä ja tehtävästä. Näiden tietojen tarkoitus on täydentää aiempaa esitystä ja asettaa ihminen suurempaan yhteyteen häntä ympäröivän elävän maailmankaikkeuden kanssa.

²Kaikki monadit eivät kulje samaa tietä evoluutiossa. On useampia, rinnakkaisia tapoja kohota kivikunnasta ja kehittyä kautta yhä korkeampien valtakuntien aurinkokunnassa. ”Inhimilliseksi evoluutioksi” kutsutaan yhtä näistä teistä, sitä tietä, jonka varrella ihmiskunta on neljäs vaihe. Tälle evoluutiolle on tunnusomaista, että sen monadit kehittyvät triadeja käyttämällä.

³Sana ”triadi” merkitsee ”kolmen ykseyttä”. Triadi on ykseys, jonka muodostaa yksi molekyyli ja yksi atomi kustakin kahdesta seuraavaksi alemmasta atomilajista. Molekyylin täytyy olla neljättä lajia parittoman numeromerkinnän omaavasta atomilajista. Ainoat mahdolliset triadilajit ovat niin muodoin:

- (1) 47:4, 48:1, 49:1 – ensimmäisen lajin triadi eli ”ensimmäinen triadi”
- (2) 45:4, 46:1, 47:1 – toisen lajin triadi eli ”toinen triadi”
- (3) 43:4, 44:1, 45:1 – kolmannen lajin triadi eli ”kolmas triadi”.

⁴Triadi on sitä paitsi suhteellisen pysyvä ykseys. Se ei hajoa inkarnaatioverhojen tapaan, vaan sama yhden molekyylin ja kahden atomin ykseys ohjaa monadia sen evoluution aikana yhdessä tai useammassa luomakunnassa.

⁵Triadimolekyyli ja -atomit ovat evoluutioainetta, eivät involuutioainetta kuten verhot. Se merkitsee, että triadi on jossakin määrin ”älykäs” ja itseaktiivinen, vaikka verrattomasti heikommin kuin monadi itse.

⁶Nämä kolme triadia muodostavat katkeamattoman tajunnan ja energian ketjun, joka jo kivikunnassa saattaa monadin yhteyteen kaikkien aurinkokunnan maailmojen kanssa (43–49). Tämä antaa monadille mahdollisuuden olla tietoinen useissa maailmoissa samanaikaisesti. Huomaa sananvalinta! Triadit antavat vain mahdollisuuden. Monadin on itse aktivoitava kaikki tajunnan korkeammat lajit ja itse valloitettava kaikki tahdon korkeammat lajit alimmasta, fyysisestä maailmasta lähtien. Siten se aloittaa ensimmäisellä triadilla, mistä nimi johtuu.

⁷Monadin ja verhon välinen vuorovaikutus, niiden välinen energian ja tajunnan vaihto, joka edistää monadin evoluutiota, ei tapahdu suoraan vaan epäsuoraan. Se välittyy triadien kautta. Verhojen kokemukset ovat triadin kokemuksia, ja triadin värähtelyt määräävät koostuvatko verhot karkeammasta vai hienommasta molekyyliaineesta. Monadin triadeissaan harjoittama värähtelylaajuus määrää monadin kehitystason.

⁸Triadin tehtäviin kuuluu muun muassa muodostaa ja ylläpitää verhoja, olla energianvaihdon keskus, olla hävittämätön muisti, mahdollistaa monadille hankittujen kykyjen säilyttäminen, tehdä monadille helpommaksi kokemuksista saatujen tietojen omaksuminen, koota ja sulattaa yhteen monadin kolminkertainen tajunta.

⁹Monadin verhot, tehokkaat välikappaleet, ovat lähinnä ja oikeastaan triadin yksiköt. Involuutioaineesta koostuvat verhot ovat siten analogisesti triadin verhoja. Järjestelmä on hierarkinen, kuten kaikki olemassaolossa.

¹⁰Monadi työskentelee ensisijaisesti yhden triadin kanssa kerrallaan, siinä kehittyen. Kivi-, kasvi- ja eläinkunnassa monadin tajunta ja tahto rajoittuu ensimmäisen triadin ilmaisualueille.

Vasta ihmiskunnassa monadista tulee minätietoinen ensimmäisessä triadissaan. Esoteerisesti ihminen on sen tähden ensimmäisen triadin minä eli, lyhyemmin, ensimmäinen minä.

¹¹Ihmiskunnassa, kulttuuriasteelta lähtien, monadi voi alkaa käyttää toista triadiaan, aluksi yksinomaan mentaaliatomia. Käyttäessään kaikkia kolmea yksikköä ja tullessaan minätietoiseksi essentiaaliatomissa, monadi siirtyy viidenteen luomakuntaan, ja siitä tulee toinen minä.

¹²Sen jälkeen monadi kykenee olemaan kokonaan ilman ensimmäistä triadia, joka edellisen yhteydessä hajosi. Triadiin sisältyvät atomit ja molekyyli hajoavat lopulta ikiatomeiksi, jolloin niistä tulee itsenäisiä kivistä sulautuvia evoluutiomonadeja. Kaikki tämä kuuluu järjestelmään, jossa kaikki auttavat kaikkia.

¹³Vastaava tapahtuu, kun monadi valloittaa kolmannen triadinsa ja tulee siten kolmanneksi minäksi.

¹⁴Ensimmäistä minää hallitsee aine, toista minää tajunta ja kolmatta minää tahto. Ei siis ole ihme, kun planeettahierarkia väittää, ettei ihminen voi ymmärtää, mitä tajunta ja tahto oikeastaan ovat. Kolmen aspektin kehittyminen on mielenkiintoinen asia. Materialisti ihminen on sen vuoksi että ja niin kauan kuin hän ei ole löytänyt olemassaolon tajunta-aspektia. Se onkin kehitettävä hallitsevaan vahvuuteen laintuntemuksella ja rakkaus-viisaudella, ennen kuin tahto saa ottaa vallan.

11.5 Aurinkokunta- ja planeettaenergiat

¹Inhimillistä evoluutiotietä seuraavat monadit läpikäyvät kolme suurempaa astetta evoluutiossaan aurinkokunnassa. Ensimmäisen vaiheen aikana monadit oleskelevat ensimmäisessä triadissa ja läpikäyvät vuorotellen kivi-, kasvi-, eläin- ja ihmiskunnan. Toisen vaiheen aikana monadit oleskelevat toisessa triadissa ja läpikäyvät viidennen luomakunnan, ykseysvaltakunnan. Kolmannen vaiheen aikana monadit oleskelevat kolmannessa triadissa ja läpikäyvät kuudennen luomakunnan, ensimmäisen jumaluuskunnan.

²Triadi on monadin verho, ja elämä triadissa on monadille verhoutuminen – inkarnaatio – sen aineeseen. Sen tähden näitä kolmea vaihetta voidaan kutsua monadin aurinkokunnallisen olemassaolon kolmeksi ”suureksi” inkarnaatioksi. Toisin kuin monissa ”pienissä” inkarnaatioissa, joissa triadi pukeutuu lisäksi involuutioaineesta koostuviin verhoihin, ei näiden vaiheiden välillä esiinny diskarnaatiokausia. Monadin siirtyminen ensimmäisestä triadista toiseen ja toisesta triadista kolmanteen tapahtuu silmänräpäyksessä.

³Tärkein ero on korkeampaan triadiin sulautumisen mukanaan tuoma yksilön suunnaton muuntuminen. Kaikki hyvät piileviksi jääneet ominaisuudet ja kyvyt, jotka ihminen on hankkinut monien inkarnaatioidensa aikana ihmiskunnassa, aktuaalistuvat nyt uudelleen vanhaan voimaansa. Vasta nyt ne voivat päästä toden teolla oikeuksiinsa sopusointuisessa yhteisvaikutuksessa toistensa kanssa, samanaikaisesti kun kaikki huonot ominaisuudet on lopullisesti voitettu. Monadi ottaa täysin hallintaansa ”aarteensa taivaassa”, jonka se tiedostamattaan, mutta omalla työllään on säästänyt.

⁴Monadin itsetietoista siirtymistä korkeampaan triadiyksikköön ja ennen kaikkea korkeampaan triadiin kutsutaan planeettahierarkiassa ”initiaatioksi”. Aurinkokunnan ”inhimillisen evoluution” itsetietoisille monadeille on seitsemän initiaatiota. Initiaatiot ovat aina monadin oman itseaktiivisuuden tulosta, mutta ovat mahdollistuneet vain jokaisen planeetan planeettahallituksen toimenpiteiden ansiosta.

⁵Monadien tavoin koko aurinkokunta läpikäy kolme suurta inkarnaatiota, mikä jokaisessa tapauksessa merkitsee sen aineen (siihen sisältyvien maailmojen ja pallojen) täydellistä uudelleenvalua, sen kollektiivisen tajunnan kohoamista ja sen energiakapasiteetin lisäämistä. Elämä kolmessa triadissa suuntautuu vuorotellen aine-, tajunta- ja liikeaspektiin. Sama koskee

aurinkokunnan kolmea inkarnaatiota. Vanhastaan näitä kolmea inkarnaatiota kutsutaan vihreäksi, siniseksi ja punaiseksi kaudeksi. Kaikki aurinkokunnat läpikäyvät nämä vaiheet.

⁶Meidän aurinkokuntamme on keskimmäisessä vaiheessa, ja aurinkomme on sininen (sillä on tämä väri korkeammissa maailmoissa). Sillä on siten evoluutiollista etumatkaa kaikista auringoista, jotka ovat edelleen ensimmäisessä, vihreässä vaiheessaan. Sen elämänlain mukaan, joka sanoo, että vanhemmat auttavat nuorempia, lähettää aurinkomme erityisiä tajunnallisia energioitaan joukolle nuorempia aurinkokuntia, joiden asukkaat tarvitsevat tätä elvytystä vapautuakseen alemmasta aineesta ja ottaakseen uuden suunnan kohti tajunnan aspektia. Saman elämänlain mukaan vastaanottaa oma aurinkokuntamme korkeampia energioita, jotka ennen kaikkea herättävät tajunnan pelkämästä passiivisesta ”ymmärtämyksestä” ja mietiskelystä toiminnalliseen ja toteuttavaan elämään.

⁷Kysymyksessä on kahdentoista punaisen aurinkokunnan atomienenergiat. Jo vanhastaan näitä aurinkokuntia nimitetään niiden kahdentoista tähtikuvion mukaan, joihin ne sisältyvät. Nämä niin kutsutut eläinradan tähtikuviot ovat saaneet nimensä myyttien maailmasta saatujen esikuvien mukaan. Symbolisessa muodossa ne ilmaisevat jotakin jokaisen kahdentoista energian omaleimaisuudesta. Kun nämä atomienenergiat saavuttavat aurinkokuntamme, aurinkomme ottaa vastaan ja jakaa ne planeetoille muuntaen ne samalla molekylaarienergioiksi, joita on seitsemän päälajia (43:1 lajeiksi 43:2-7, 44:1 lajeiksi 44:2-7, 45:1 lajeiksi 45:2-7 jne.).

⁸Näitä seitsemää molekylaarienergioiden päälajia kutsutaan planeettaenergioiksi. Ne kiertävät aurinkokuntamme kaikkien planeettojen välillä, niin että planeetat vastaanottavat energioita toisiltaan.

⁹Jokainen aurinkokunta ja planeetta edustavat aina ensisijaisesti jotakin seitsemästä kosmisesta tyyppistä, aina omalla yksilöllisellä tavallaan. Kaikki kosmoksessa ja aurinkokunnassa on samalla kertaa tyyppille ominaista ja omalaatuista.

¹⁰Aurinkokunnassa kaikki etenee sykleinä, mikä merkitsee, että jokaista lyhyempää tai pitempää luonnonprosessia hallitsee jokin tietty tyyppi. Manifestoituvat energiat ovat aina tyyppienergioita, ja tapahtuvat toiminnot ovat aina tyyppitoimintoja. Tämä aiheuttaa vuorostaan, että jokainen prosessi on jotakin ainutlaatuista, mikä ei voi enää koskaan palautua tai toistuessaan johtaa samaan tulokseen.

¹¹Kaikki äsken mainittu on ihmiskunnan vanhimman tieteen, astrologian, selityspäähän. Tieto aurinkokuntamme ja planeettamme suhteista muihin aurinkokuntiin on ehkä tärkein edellytys todelliselle elämänymmärtämykselle. Kyseessä ovat nimittäin kaikista suurimmat olennot, heidän sisäinen elämänsä ja keskinäiset suhteensa. Tähdet ja aurinkokunnat eivät ole kuolleita ainemassoja, jollaisina astronomit haluavat ne nähdä, vaan eläviä olentoja, jättäjänsä sekä laajuudeltaan että älykkyydeltään ja täysin kyvykkäitä hoitamaan suhteensa. Me pienet ihmisraukat emme voi välttyä niiden uskomattomien energioiden vaikutukselta, joita ne toisilleen välittävät. Siten ne vilkastuttavat suunnattomasti tajunnankehitystämme, niin että me, ikään kuin evoluution tuulella ajelehtien, saamme suuren osan siitä ilmaiseksi.

¹²Tietenkin todellinen, esoteerinen tieto näistä suhteista poikkeaa hyvin paljon siitä eksoteerisesta astrologiasta, jonka useimmat astrologit uskovat olevan ”koko totuuden”. Vulgaariastrologia on taikauskoa, siinä astronomit ovat oikeassa. Se käsittelee melkein yksinomaisesti kosmisten ja planetaaristen energioiden alimpia ilmauksia – fyysisiä ja emotionaalisia – sillä korkeampien energioiden vaikutusta ei voi päätellä nykyisillä menetelmillä laadituista horoskoopeista. Nämä horoskoopit voivat tosin olla aika osuvia niiden ihmisten suhteen, jotka sallivat emotionaalisuuden täysin ohjata itseään. Korkeampien tasojen yksilöille laadittuina ne ovat kuitenkin varsin epäluotettavia. Horoskooppi ei voi myöskään ennustaa yksilön kohtaloita. Vapauden laki ei mahdollista tätä. Kun todellinen, esoteerinen astrologia kerran julkaistaan, se tulee lopettamaan astrologiset harhakuvitelmat.

Silloin oivalletaan myös yleisesti seuraavan esoteerisen sananparren sisältö: ”Viisaat hallitsevat tähtiään, epäviisas on niiden hallitsema.”

11.6 Ideat hallitsevat maailmaa

¹Fysikalistit uskovat, että olemassaolossa kaikki tapahtuu mekaanisesti. He uskovat, että luonnonprosesseissa ilmenevä tarkoituksenmukaisuus on syntynyt sattumalta ollen erikoistapaus muutoin kaoottisessa tapahtumainkulussa.

²Hylozoiikan mukaan asia on päinvastoin: Kaikella on tarkoitus. Aurinkokunnassa mekaanisesti vaikuttavat voimat ovat tarkoituksenmukaisten voimien erikoistapauksia. Tapahtumainkulku kokonaisuudessaan on suunnitelman, idean tulos. Koko manifestaatio on etenevä ideaprosessi, katkeamaton ideaatio.

³On kosmisia ideoita, aurinkokunnallisia, planetaarisia ideoita – on yhtä monta ideain lajia kuin atomitajunnan lajeja ja atomimaailmoja kosmoksessa.

⁴Tämä johtuu siitä, että kaikilla näillä tasoilla on älykkäitä olentoja, kollektiivisia olentoja, jotka suunnittelevat elintilansa ja elinaikansa. Nämä olennot joko ovat monadeja, jotka ovat yhdessä saavuttaneet yhä korkeammat jumaluuskunnat tai sisältyvät monadien verhoihin. Ne ovat ikään kuin hyvin järjestettyjä valtioita kukin omine hallituksineen.

⁵Korkein hallitsija jokaisessa kollektiivissa on monadi, joka ekspansiossaan on jo saavuttanut lähinnä korkeamman valtakunnan, mutta on katsonut parhaaksi uhrautua ja jäädä ollakseen välttämätön yhdysside korkeampaan. Aina täytyy olla olemassa sellainen hallitseva yksilö, joka takaa sen, ettei hallituksen päätös poikkea seuraavan korkeamman hallituksen suunnitelmasta.

⁶Yksilöllinen mielivalta on täysin mahdoton. Jumaluuskollektiivit ovat elämän jatkuvuutta ja kehitystä koskevien kosmisten ideoiden hoitajia ja soveltavat niitä täydellistyneellä tarkkuudella vastuualueellaan. Aurinkokuntahallitus alasmitoittaa kosmisen suunnitelman tasolle ja ilmoittaa tämän aurinkokuntasuunnitelman planeettahallituksille. Meidän planeettamme hallitus alasmitoittaa solaarisen suunnitelman planetaariselle tasolle ja antaa planeettahierarkialle vastuun yksityiskohtaisen planetaarisen suunnitelman muotoilemisesta planeetan eri luomakunnille. Näin on tehtävä itsetoteutuksen lain mukaan, joka kieltää korkeampia olentoja tekemästä sitä, mihin alemmat olennot kykenevät. Jumala suorittaa omat tehtävänsä, ei meidän tehtäviä.

⁷Perinteelliset uskonnot ovat oikeassa väittäessään, että olemme kokonaan riippuvaisia ”korkeammasta voimasta”, että meidän on kiitettävä jumalia siitä, että ylipäättään olemme olemassa. Mutta ne ovat väärässä uskoessaan, että me ihmiset voimme jollakin tavoin vaikuttaa jumaliin rukouksillamme (lahjoa heidät) tai että he ovat ihastuneita henkilökohtaiseen palvontaan. Se on inhimillisten ominaisuuksien, niin, aivan liian inhimillisten ominaisuuksien edellyttämistä heissä. Jumalat ovat iloisia saadessaan työskennellä Lakia noudattaen ja auttaa siten kaikkea alemmaa elämää ylöspäin, valoon päin.

⁸Planeetan kausaalimaailma on alin maailma, josta planetaarinen suunnitelma voidaan lukea vääristymättömässä muodossa. Sen tähden Platon kutsui tätä maailmaa ideain maailmaksi. Ideain maailman ideat on yhdistelmä kaikkea sitä hyvyyttä, totuudellisuutta ja kauneutta, jonka ajan mittaan tulee toteutua planeetallamme ja ihmiskunnassamme.

⁹Vain ihmiskunnan parhaimmisto – humaniteetti- ja idealiteettiasteen yksilöt – kykenevät selkeästi käsittämään ideain maailman ideat.

¹⁰Siinä määrin kuin nämä ihmiset pystyvät pukemaan elämyksensä sanoiksi, he voivat alasmitoittaa kausaalimaailman ideat mentaalimaailmaan, perspektiivijatteluksi (47:5). Sivilisaatioasteen älymystö voi vuorostaan käsittää osia näistä ideoista, alasmitoittaa niitä emotionaaliseksi periaateajatteluksi (47:6) ja tehdä ne massaa houkutteleviksi. Tässä kaksinkertaisessa alasmitoituksessa tuhoutuu kuitenkin ideoiden olennainen osa –

elämänarvo, perspektiivi, kokonaisuuteen sovitus. Jäljelle jää toki muutama oikea idea, josta väärinkäsitettyä ja väärään yhteyteen asetettuna tulee dogmi, lyömäsana, ideologia. Tällä idearomulla ihmiskunnan johtajat hallitsevat edelleen valistumattomia massoja. Siten ideat hallitsevat maailmaa myös vääristyneessä muodossa, päinvastoin kuin filosofi Marx uskoi.

¹¹Kausaalimaailman ideoilla on, kuten kaikella muulla olemassaolossa, kolme aspektia. Aineaspektissaan ideat ovat täydellistyneitä kauneuden muotoja, joihin luonnossa kaikki pyrkii ja joita todellinen taiteilija pyrkii käsittämään ja ilmentämään. Tajunta-aspektissaan ideat tekevät selväksi elämäntarkoituksen ja sen toteuttamistavat. Tahtoaspektissaan ideat ilmentävät niitä tarkoituksenmukaisia energioita, jotka hitaasti mutta varmasti kohottavat alempaa elämää.

¹²Hyvä, jota ihminen tahtoo ja tekee, on hyvää siksi, että se on peräisin ideain maailmasta, ollessaan vääristämätön energiavirta sen elämänlähteestä. Ihmisen käsittämä ja muotoilema kauneus on kaunista siksi, että se on ihanteellisen puhdas ilmaus. Totuudellinen, jonka ihminen oivaltaa ja jota hän julistaa, on totuudellista siksi ja vain siksi, että se on ikuisen idean tarkka jäljennös.

11.7 Emme ole yksin

¹Me ihmiset emme ole yksin. Tiedemiehet alkavat hyväksyä ajatuksen, että maailmankaikeudessa voi olla muita älyllisten olentojen sukukuntia.

²Mutta he ovat takertuneet fiktion, että elämä voi olla vain orgaanista elämää. He luulevat, että älykkyys on sama kuin korkealle kehittynyt orgaaninen hermosto. Sen tähden heidän on uskottava, ettei ihminen voi löytää kaltaisiaan tai itseään etevämpiä muualta kuin kaukaisten aurinkojen planeetoilta, joilla luonnon antamat edellytykset ovat onnellisen sattuman kautta suosineet orgaanisen aineen kehitystä. Sellainen usko on kaiken olennaisen suhteen tunnustus yksinäisyydelle, usko naapuruuteen ilman naapureita.

³Hylozoikalla on perin pohjin toinen näkemys. Se opettaa, että koko kosmos kuhisee elämää kehityksen kaikilla asteilla. Se selittää elämän syntymisen ylhäältä, korkeammista maailmoista, ei alhaalta alimmasta maailmasta niin kuin tiede selittää. Suunnitelma, idea, malli ja käynnistävä voima lähtee aina korkeammasta maailmasta. Vain hyvin harvinaisissa tapauksissa tuloksena on orgaaninen elämä kuten meidän planeetallamme. Sillä tämänlaatuinen elämä on tajunnankehitykselle vähiten suotuisa, ja siellä, missä se ilmenee, se on aina luonnottomuus, poikkeus tavallisesta järjestyksestä ja kollektiivisen huonon kylvön tulos.

⁴Aurinkokuntamme kaikkia planeettoja asuttavat kaikkiin kuuteen luomakuntaan kuuluvat yksilöt. Mutta vain meidän planeetallamme, Telluksella, toisen, kolmannen ja neljännen luomakunnan yksilöillä on organismi. Muilla planeetoilla myös monadien alin verho on aggregaattiverho. Monilla näistä ihmissuvuista eetteriverho on alin verho.

⁵Ajatelkaamme, kuinka paljon aikaa ja voimaa meidän ihmisten on uhrattava organismimme ravitsemiseen, majoittamiseen ja pukemiseen, kuinka paljon kärsimystä se antaa meille, kuinka paljon tarpeetonta huolenpitoa ja virheellistä huomiota annamme sille!

⁶Silloin oivallamme, mitä edellisen sijaan voisimme tehdä, jos meillä ei olisi tätä ainemöykkyä laahattavana, vaan kevyt eetteriverho, niin kuin toisten planeettojen ihmisillä. Silloin voisimme täydellisesti omistautua tajunnankehitykselle, omalle ja toisten. Kerran meidänkin ihmiskunta edistyy näin pitkälle, eetterisoituu. Mutta tämä tapahtuu vasta sitten, kun enemmistö elää tajunnankehitykselle eikä organismille niin kuin nyt.

⁷Toisten planeettojen ihmissuvut elävät luonnonlakien ja elämänlakien mukaisesti, tekevät yhteistyötä koko elävän luonnon kanssa, palvelevat kolmea alempaa luomakuntaa niiden tajunnankehityksessä. Vain Tellus-planeetan ihmiskunta on valinnut itsekkyyden ja elämäntaistelun tien.

⁸Tämä tosiasia on erityisen ilmeinen suhteissamme lähimpiin aavistamattomiin naapureihimme, niihin, joiden kanssa jaamme elintilan Telluksella. Nämä naapurit ovat osaksi diskarnoituneita ihmisiä, osaksi deevaevoluutioon kuuluvia olentoja, osaksi viidennen ja kuudennen luomakunnan yksilöitä.

⁹Niin kutsutut kuolleet ovat yhtä paljon ihmisiä kuin me niin kutsutut elävät. Meidän ja heidän välinen epäolennainen ero on, ettei heillä ole organismeja eetteriverhoineen. Spiritualistit tietävät, että yhteys nk. kuolleisiin on mahdollinen, ja heidän meedionsa tarjoutuvat välittämään sen. Vaikka yhteys on mahdollinen, se ei merkitse, että se on hyödyllinen. Ihmisen on saavutettava kypsyyssyste, jottei hän erittelemättä tekisi kaikkea mitä voi tehdä. Tämä oivallus on erittäin tarpeellinen aikamme tutkijoille, yritysten ja yhteiskunnan johtajille.

¹⁰Niin kauan kuin palava halumme päästä yhteyteen nk. kuolleiden kanssa määräytyy itsekkäistä pyyteistämme – surusta, kaipuusta, uteliaisuudesta, sensaatiohalusta ym. – ovat epäluotettavat transsimeediot ainoa yhteys.

¹¹Mutta siinä määrin kun voitamme itsekkyyttämme avautuu diskarnoituneille mahdollisuus yhteyteen kanssamme nukkuessamme. Silloin nimittäin myös me elämme emotionaalimaailmassa ja tavalla, joka muistuttaa heidän elintapaansa. Olemme molemmista fyysisistä verhoista vapaita ja monadimme on keskitetty emotionaali- tai mentaaliverhoon. ”Elävien” ainoa oikea tapa seurustella ”kuolleiden” kanssa on olla unessa täysin valveilla emotionaalimaailmassa. Tämä on kyky, jota voidaan harjoittaa ja joka tulevaisuudessa korvaa transmediumismin. Silloin molempien maailmojen asukkaiden välinen seurustelu on luonnollista, tasa-arvoista, yhtä suureksi hyödyksi ja iloksi molemmille osapuolille.

¹²Karkeafyysisillä silmillämme näemme, kuinka planeettamme maa, vesi ja ilma kantavat kuhisevaa, monipuolisesti kehittyntä ja erilaistunutta kasvi- ja eläinmaailmaa ja me iloitsemme siitä. Mutta jos lisäksi näkisimme eetterisillä silmillämme eetterimaailman (49:2-4), kokisimme suoraan esoteerisen selviön totuuden ”kaikki on elämää”. Silloin huomaisimme, kuinka ilmaa ja vettä kansoittavat lukemattomat kaikenkokoiset, kaikenmuotoiset ja kaikenväriset elävät olennot. Voisimme nähdä kuinka lukemattomat pienet ja suuret ”energiaolennot” rakentavat ja ylläpitävät orgaanisia ja mineraalisia elämänmuotoja maan pinnalla ja sen alla. Voisimme kokea, kuinka kokonaista aluetta – metsää, kukkulaa, järveä – ikään kuin sielullistaa yksi ainoa jättiläismäinen henki, maisemadeeva, jota lukuisat arvoltaan alemmat henget avustavat.

¹³Silloin oivaltaisimme, että kansansadut ja kansanusko ovat puhuneet totta todistaessaan näiden olentojen olemassaolosta, mutta valehdelleet lisättyään niille pahansuopuuden ja muita häijyjä ominaisuuksia. Nämä luonnonhaltiat toimivat yhteistyössä luonnon kanssa ja elävät lainmukaisesti. Mutta kuten tavallista, ihminen uskoo aivan liian helposti pahaan oudosta ja tuntemattomasta.

¹⁴Jos voisimme kohottaa käsityskykymme emotionaalimaailmaan ja vielä korkeammalle, mentaali- ja kausaalimaailmaan, huomaisimme korkeampien, kehittyneempien olentojen olemassaolon samalla evoluutiolinjalla alempien luonnonolentojen kanssa. Nyt emme puhu enää luonnonhaltijoista vaan deevoista ja enkeleistä. Näiden molempien ryhmien välinen rajaviiva kulkee alemman ja korkeamman emotionaalisuuden välillä ja vastaa eläimen ja ihmisen välistä rajaa inhimillisessä evoluutiossa. Deevat eivät ole koskaan olleet ihmisiä eivätkä koskaan tule ihmisiksi. Ne ovat monadeja, jotka toteuttavat toista, ihmismonadeille rinnakkaista evoluutiota.

¹⁵Kivikunta on kaikille evoluutiomonadeille yhteinen. Mutta sen jälkeen tapahtuu jakautuminen kahteen haaraan, maa- ja vesievoluutioon, jotka molemmat muodostavat useita linjoja. Vain yksi maaevoluution linjoista johtaa – sammalten, saniaisten, kukkivien yrttien, pensaiden, puiden ja nisäkkäiden kautta – ihmiskuntaan. Muut maaevoluution ja koko vesievoluution linjat johtavat deevaluomakuntiin. Useimmilla näistä linjoista monadit

aloittavat alemmissa kasveissa eli sienissä, jatkavat sellaisissa eläimissä kuin hyönteiset, matelijat, linnut tai kalat siirtyäkseen sitten eetterisiksi ja emotionaalisiksi luonnonolentoiksi. Mutta on myös linja, jolla monadit eivät koskaan inkarnoidu orgaanisissa elämänmuodoissa (kasveina ja eläiminä). Korkeammilla eetterisillä tasoilla vesievoluution linjat johtavat ilmaevoluutioon ja maaevoluution tulievoluutioon. Tässä on kyseessä olemassaolon kauttalinjainen polariteetti. Ilma- ja tulievoluutio sulautuvat yhteiseksi deevaevoluutioksi emotionaalimaailman korkeammilla vyöhykkeillä.

¹⁶Deevojen (korkeampien emotionaalisten, mentaalisten, kausaalisten jne.) elämäntehtävät ovat planeetan ja elävien olentojen aine- ja energia-aspektin alueilla. Ne rakentavat koko elävän todellisuuden, ylläpitävät sitä, varustavat sen ravinnolla ja energialla. Siten ne ovat työnjohtajia ja opettajia luonnonolentojen lukemattomille joukoille. Korkeammat deevat, ainakin mentaalideevat (joiden tajunnallinen taso on normaali-ihmisen tasoa korkeampi) auttavat planeettahierarkiaa työskentelemällä tajunnankehityksen hyväksi. Ne toimivat ensisijaisesti innoittajina ja kääntyvät niiden ihmisten puoleen, jotka ovat voittaneet alemman emotionaalisuutensa ja itsekkyytensä ja pyrkivät suorittamaan jotakin kokonaisuuden hyväksi. Yhteydenpitoteitä on monia: taide, kirjallisuus, musiikki, tutkimus ja opetus, uskonto, henkiparannus, hyväntekeväisyystoiminta, luonnon- ja eläintensuojelu. Luonnonhaltijoiden tavoin deevat kaihtavat vihaisia, kiukkuisia, väkivaltaisia ihmisiä, mutta hakeutuvat rakastavaisten ja lempeiden luo. Ne osoittavat eloisaa mielenkiintoa ja myötätuntoa kaikkea elävää kohtaan, sen kehitystasosta riippumatta. Sitä vastoin ne eivät piittaa ihmisen mekaanisista luomuksista ja suhtautuvat epäsuopeasti kaikkeen, mikä vahingoittaa ja tappaa, likaa ja häiritsee elävää luontoa. Deevat edustavat aivan erityisellä tavalla olemassaolon naisellista, äidillistä elementtiä. Niihin viittasi myös esoteerikko Goethe kirjoittaessaan: ”Ikuisesti naisellinen vetää meitä puoleensa.”

Yllä oleva teksti on Lars Adelskoghin *Selitys*-nimisen teoksen osa Yksitoista.
Copyright © Lars Adelskog 2011.